

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 84. Hæretici in Francia mulctati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI.
A.C. 1553.

bium vocaretur, sed ut quæstione magis dilucidata paucorum, qui in eandem sententiam cum ceteris abire cunctabantur, voluntati satisfaceret. Verum ex his ipsis sex Doctoribus tres huic disputationi interesse renuebant, ceteri vero suæ opinioni inhærentes in arenam descendebant, quos inter prior Herefordiensis Archidiaconus verba faciens contra transubstantiationem nil nisi triviales, ac centies solidissime confutatas objectiones proponebat, & Viacomienfis quoque Archidiaconus prolixo sermone contra Missæ sacrificium declamans, Christum ibidem haud esse præsentem contendebat; ast unica responsione elusis omnibus disputationi finis imponebatur, ita, ut propterea nil omnino circa duos hosce articulos de præsentia reali, & transubstantiatione jam antea receptos, ac signatos immutaretur. Hæc decreta postmodum per Protestantem Anglicum sermone edita, Volerandi Poloni opera latine typis vulgata prodire.

§. LXXXIV.

Hæretici in Francia multati.

Thu. hist.
l. 13. ad hunc
ann.
Sleid. l. 25.
p. 933.

Cum interea Regina in suo Regno vere Religionis restorationi insudaret, haud segniori studio in Galliis ejusdem conservationi incumbebatur, præcipue vero multi ob hæresin supplicio affecti fuere,

fuere, quos inter erant Lugduni Martialis Albus, Petrus Scriba, Bernardus Seguinus, Carolus Faber, Petrus Navierius, pluresque alii, qui omnes publicis Bernatum sumptibus Lausannæ literis operam dantes, sectæ, quam Bernates profitentur, propagandæ causa in Gallias clam submissi fuere. Insuper quamvis Henricus cum Germaniæ Protestantibus armorum societatem adversus Carolum V. Cæsarem iniisset, ipsumque velut capitalem Franciæ hostem habuisset, nihilominus priusquam ad castra discederet, Senatuum suum adire, ac Magistratus hortari voluit, ut fidem tueri, errores extirpare, eorumque fautores ad terrorem aliorum severa castigatione coercere vellent: quapropter hoc anno præfati religionis corruptores a Bernatibus submissi ad rogi supplicium damnabantur, quos inter erat quoque Ludovicus Marfacus, Vir militaris, cui, eoquod Regis stipendia meruisset, infamiæ notam Judex condonare volens eum laqueo vinciri noluit: ast ille insulso prorsus joco, atque in mortis scœna admodum importuno a Præ-tore sciscitatur, cur non & ipse simili torque (laqueum intelligebat per carnificem ceterorum collo injectum) donaretur, & tam illustris, ac præstantis Ordinis Eques crearerur? quo dicto

T t 5

allu-

Sæc. XVI.
A.C. 1553

alludebat ad morem inter Principes usu receptum, vi cuius, quos honorare volunt, in sui Ordinis numerum cooptant, ac torque velut honoris, ac virtutis insigni condecorant.

§. LXXXV.

Hæretica pestis Lutetiæ Parisiorum plurimum invalescens.

*Th. &
Steid. l. c.*

Nihilominus hæresis longe, lateque sese Parisiis diffundebat, nec ejus progressus sistebat severitas, qua singulis ferme diebus non pauci ob hoc crimen rogi supplicio afficiebantur, cuius rei invidia a non paucis in Cardinalem Turnonium rejiciebatur, qui quamvis regni tranquillitatis summe studiosus esset, nec citra turbas in causa Religionis quidquam novari posse existimaret, sectarios tamen omnes ut publicæ quietis perturbatores odio prosequeretur: Verum hanc culpam alii plures Pic-taviæ Valentinæ Duci imputabant, quæ, ut Aumalium, & Marcianum generos suos, eosque captivos redimeret, bona eorum, qui ob hæresis crimen damnabantur, fisco adjudicata a benigno Principe, cuius ingenio abutebatur, veneficiis suis impetraverat, & per viros a se constitutos, atque emissarios, ut quæstiones ea de re frequentes, ac nonnunquam injustæ haberentur, curabat.

§. LXXXVI.